

מ"ת 2797/02/19 - מדינת ישראל נגד מוסא שוויקי, איהאב קריש

בית המשפט המחוזי ירושלים

מ"ת 2797-02-19

לפני כב' השופטת רבקה פרידמן-פלדמן

11 פברואר 2019

בעניין: מדינת ישראל

המבקשת

נגד

1. מוסא שוויקי
2. איהאב קריש

המשיבים

החלטה - לגבי משיב 2

1. לפניי בקשה להורות על מעצרם של שני המשיבים עד תום ההליכים בת"פ 2745-02-19.

2. בעניינו של משיב 1 לא הייתה מחלוקת על קיומן של ראיות לכאורה, ונוכח חלקו באירוע, ומאחר שהוא כמעט נעדר עבר פלילי, הוא הופנה לקבלת תסקיר מעצר. המשך הדיון בעניינו נדחה לאחר קבלת תסקיר מעצר.

החלטה זו נוגעת למשיב 2 בלבד.

כתב האישום:

עמוד 1

3. כתב האישום שהוגש נגד המשיבים, מייחס להם ביצוע שוד, ולמשיב 2 גם כליאת שווא.

על פי עובדות כתב האישום, המשיבים ואחרים, שזהותם אינה ידועה למבקשת, קשרו קשר לפרוץ לדירת מגורי המתלוננים, על מנת לשדוד את דיירי הבית.

במסגרת הקשר נקבע תפקידו של כל אחד מהמבצעים - משיב 1 אמור היה להמתין עם רכבו ברחוב סמוך, כדי לשמש רכב מילוט לאחר ביצוע השוד, ומשיב 2 אמור היה להיכנס לתוך דירת המתלוננים יחד עם אחד האחרים.

בתאריך 9.1.2019 הגיעו משיב 2 ואדם נוסף לדירת המתלוננים, שם שהתה באותה עת המתלוננת, ילידת 1944. השניים הגיעו כשהם נושאים בידיהם מייבש כביסה עטוף בניילון, כאמתלה להגעתם לדירה. הם דפקו על דלת הדירה, ומשפתחה להם המתלוננת את הדלת, נכנסו השניים פנימה, באמרו כי הביאו את מייבש הכביסה שהוזמן כביכול על ידה, על אף שהמתלוננת לא הזמינה מייבש כביסה. עם כניסתם אל הבית, סגרו השניים את הדלת ונעלו אותה מבפנים. לאחר מכן הכו את המתלוננת והפילו אותה ארצה. בהמשך, כבלו משיב 2 והאחר את המתלוננת, בידיה וברגליה, באמצעות סרט הדבקה שהיה ברשותם, וחסמו את פיה, ובעודם מאיימים עליה שלא תצעק, עשו חיפוש בדירה.

השניים פתחו כספת שהייתה בדירה ונטלו 20,000 דולרים ו- 3,000 ליש"ט, וכן נטלו עמם את תכשיטיה של המתלוננת שהיו בדירה. לאחר מכן עזבו השניים את הדירה, כשהאחר נושא תיק אותו נטל מהדירה, ובו שלל השוד.

באותה עת המתין משיב 1 ברכבו בקרבת מקום, שהשניים יסיימו את מעשיהם.

לאחר עזיבת הדירה, פנה האחר לרחוב סמוך, שם פגש במשיב 1 שהמתין לו, והם נסעו מהמקום.

כתוצאה ממעשיהם של המשיבים נגרמו למתלוננת חבלות בפניה.

טיעוני ב"כ הצדדים:

4. משיב 2 אינו חולק על קיומן של ראיות לכאורה, אך טוען בעניין עוצמת הראיות.

ב"כ המשיב אישר כי משיב 1 מפליל את משיב 2, וכי משיב 1 מסר הודעה לפיה משיב 2 עלה לדירה יחד עם אחר.

כן אישר כי ישנה תמונה של שני אנשים מובילים מכונת כביסה, וכי ארבעה אנשים זיהו את משיב 2 כאחד מאותם שניים.

יחד עם זאת, לטענתו המשיב לא זוהה במסדר זהו על ידי המתלוננת, ובעלה, לפניו הוצגה תמונה של משיב 2, לא זיהה את משיב 2 כאדם שהיה בעבר בדירה.

עוד טען כי משיב 1 הפליל גם את אביו שנעצר למשך מספר ימים, וגם את דודו באסם, ולבסוף התברר שהטענות כלפיהם אינן נכונות והשניים שוחררו ממעצר.

בנוסף נטען כי משיב 1 התייחס בהודעותיו למעורבים נוספים, אך איש מהם אינו עצור.

לגבי הובלת מכונת הכביסה, טען ב"כ המשיב כי אין תיעוד של כניסה ושל יציאה מהבית, ומי שצולם כשהוא נושא את

התיק עם השלל, הוא האחר ולא משיב 2.

בכך, לטענת ב"כ משיב 2, יש כרסום בראיות לגבי המשיב.

לפיכך ביקש לשקול חלופת מעצר או מעצר באיזוק אלטרנטי.

לחילופין טען כי יש לקבל תסקיר מעצר גם בעניינו של משיב 2, וכי לעניין זה אין לעשות הבחנה בין שני המשיבים.

5. ב"כ המבקשת טען כי ישנן די והותר ראיות המפלילות את המשיבים, תוך פירוט הראיות הנוגעות למשיב 2.

אשר לבקשה לשקול חלופת מעצר, או מעצר בפיקוח אלקטרוני - ב"כ המבקשת טען כי ככל שתקבל טענת המבקשת בעניין קיומן של ראיות לכאורה, יש להורות על מעצרו של משיב 2 עד תום ההליכים, זאת נוכח חלקו של משיב 2 במעשים - הכניסה לביתם של אנשים מבוגרים; השימוש באלימות כלפי המתלוננת, וכן הפלתה ארצה, כפיתתה, וחסימת פיה - לדבריו, גם אלמלא היה למשיב עבר פלילי, לא היה מקום לשחררו לחלופת מעצר, על אחת כמה וכמה נוכח עברו הפלילי של המשיב.

דיון והכרעה:

6. לעניין הראיות לכאורה -

לאחר עיון בחומר החקירה, ניתן לקבוע כי יש ראיות לכאורה וכי אין כרסום בראיות.

א. בסרטון ממצלמות המותקנות באזור, נקלטו שני אנשים נושאים מכונה (הנראית כמייבש כביסה או מכונת כביסה).

המתלוננת, בהודעתה, סיפרה כי השניים שביצעו את השוד אמרו לה שבעלה הזמין מכונת כביסה, הם דחפו את המכונה שנשא לתוך הבית, נכנס ונעלו את הדלת.

ב. אחד משני מובילי המכונה הנראים בסרטי המצלמות, זוהה בצילומים, כמשיב 2, על ידי מספר אנשים, ובהם בת זוגו של המשיב.

יצוין כי בדיון בבית המשפט ניתן לראות כי לכאורה, אותו מוביל הוא משיב 2.

ג. לאחר השוד, נראה האחר בסרטון, כשהוא נושא את התיק שנגנב מהדירה, עם שלל השוד.

ד. המשיב מופלל על ידי משיב 1, כמי שהשתתף בשוד, כמיוחס לו בכתב האישום.

אשר לכך שהמשיב לא זוהה על ידי המתלוננת -ב"כ המבקשת הסביר כי זהותו של משיב 2 כמי שהשתתף בשוד לא הייתה ידועה, עד שמשיב 1 הפליל אותו. מסדר הזיהוי נערך כשבועיים לאחר השוד, ואז ציינה המתלוננת כי איננה זוכרת.

בנסיבות אלה, ניתן לקבוע, כאמור, כי לא חל כרסום בראיות וכי יש ראיות לכאורה במידה הנדרשת לצורך הדיון בבקשה הנוכחית.

7. לגבי מעצר בפיקוח אלקטרוני או חלופת מעצר -

מעשיו, לכאורה, של משיב 2, כמתואר בכתב האישום וכעולה מחומר החקירה, מעידים על מסוכנות ברמה גבוהה. כאמור, במסגרת קשירת קשר עם אנשים נוספים, שלגביהם נמסר כי אין כרגע די ראיות שיאפשרו העמדתם לדין, ולאחר תכנון מוקדם, שכלל הכנת רכב מילוט לאחר ביצוע השוד, הגיע המשיב עם אחר, כשהם נושאים בידיהם מייבש כביסה, לדירת המתלוננים המצויה בקומה חמישית של הבניין.

השניים התחזו כמי שמביאים מייבש כביסה שנרכש על ידי המתלונן, ומשפתחה להם המתלוננת את דלת הבית, דחפו את המכונה לתוך הבית, נכנסו ונעלו את דלת הבית.

לאחר מכן היכו השניים את המתלוננת, אישה כבת 75 שנים, הפילו אותה ארצה, כבלו אותה בידיה וברגליה באמצעות סרט הדבקה, חסמו את פיה, ואיימו עליה שלא תצעק. לדברי המתלוננת, היא חשבה שהם רוצים להרוג אותה.

העובדה שלא מדובר במעשה עבירה ספונטני אלא בשוד מתוכנן, מגבירה את המסוכנות העולה מהמעשים.

ניתן גם להניח שהשודדים ידעו כי המתלוננת בבית, שכן הצטיידו במייבש כביסה, והתחזו כמי שהביאו מייבש כביסה שנרכש על ידי המתלונן, לאחר שטרחו ועלו עד לקומה החמישית של הבניין. השניים גם הגיעו כשהם מצוידים בסרט הדבקה, אתו כבלו את המתלוננת.

השניים לא נרתעו מלהכות אישה ילידת 1944, להפילה, לכבול אותה בידיה וברגליה, לחסום את פיה, ולאיים עליה. הם פתחו את הכספת שהייתה בדירה, וגנבו מהדירה סכום כסף לא קטן ואת תכשיטיה של המתלוננת.

לכך יש להוסיף שלמשיב 2 הרשעות קודמות. גם אם הללו אינן מהתקופה האחרונה, יש בהן כדי להעיד על כך שאין זו הסתבכות ראשונה של המשיב בעבירות אלימות, ולחזק את עילת המסוכנות.

8. אשר להשוואה בין שני המשיבים - לא ניתן להשוות את עניינו של משיב 2 לזה של משיב 1.

חלקו של משיב 1 שונה מזה של משיב 2. אמנם, מדובר בקשירת קשר וביצוע השוד בצוותא, כאשר לכל אחד מתוכנן חלק אחר בשוד, אך חלקו של משיב 1 הסתכם בכך ששהה ברחוב ואמור היה לדאוג למילוט השודדים ברכב, בעוד משיב 2 ביצע את מעשי האלימות כלפי המתלוננת.

זאת ועוד, עברו הפלילי של משיב 1 מכביד פחות מזה של משיב 2 - לחובתו של משיב 1 הרשעה אחת משנת 2010 בעבירות שאינן עבירות אלימות.

9. בהתחשב בכל האמור לעיל, נוכח מסוכנותו של משיב 2, אינני רואה מקום לשחרורו לחלופת מעצר, או

למעצר בית בפיקוח אלקטרוני, וממילא אין מקום לבקש תסקיר מעצר בעניינו.

10. אשר על כן, אני מורה על מעצרו של משיב 2 עד תום ההליכים.

ניתנה היום, ו' אדר א' תשע"ט, 11 פברואר 2019, במעמד הצדדים.

**רבקה פרידמן-פלדמן,
שופטת**